

Justitsministeriet allerede har givet saadanne Aktieselskaber Tilladelse til at indføre deres Skibe i Registret, er det endda tvivlsomt — thi der er ikke henvist til denne Lov —, om de komme ind under Forsikringen. Og med Hensyn til fremtidige Tilladelser, som Justitsministeren kunde ville give saadanne Aktieselskaber, maa jeg antage, saaledes som Ordene nærmest maa forstaas, at de ikke ville komme med ind under Forsikringen. For saa vidt nu dette skulde være Meningen, hvad jeg ikke antager, at holde saadanne Aktieselskabers Skibe ude fra Forsikringen, vilde Spørgsmaalet være, om det var rigtigt, men for saa vidt som det, hvad jeg antager, er Meningen, at disse skulle medtages, bliver det dog vist ganske nødvendigt at føje en Henvisning til dette Tillæg af 4. Februar 1898 for at afskære enhver Tvivl, som ellers maatte kunne opstaa.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg ønsker blot at takke det høje Ting for den Velvillie, der fra alle Sider er vist det foreliggende Lovforslag, og for de Løfter, som ligge i de faldne Udtalelser om, at Lovforslaget vil blive gennemført allerede i denne Samling. De forskellige Spørgsmaal, som ere rejste, ere jo ikke store og egne sig formentlig bedst til at blive besvarede i det Udvalg, der efter de faldne Udtalelser skal nedsættes i denne Sag. Jeg skal kun gøre en Bemærkning til den sidste ærede Taler. Det er min Mening, at dette Lovforslag omfatter alle Skibe, ogsaa de Skibe, det ærede Medlem omtalte, og jeg kan ikke tro, at det af den Grund vil vise sig nødvendigt at foretage nogen Ændring i Lovforslaget, men ogsaa derom kan det jo være rigtigst at tale i det Udvalg, der skal nedsættes.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) maa tilgive mig, at jeg af rent personlige Grunde maa rette en Udtalelse, han fremkom med. Det ærede Medlem mente, at Ministerskiftet skulde have forhalet Fremkomsten her i Tinget af dette Lovforslag, og nævnte den Omstændighed, at der var kommet en ny Indenrigsminister, der, som det ærede Medlem meget rigtigt bemærkede, ganske naturligt maatte have nogen Respit til at sætte sig ind i de forskellige foreliggende Lovforslag, hvis Behandling han ikke hidtil havde haft med at gøre. Forholdet er imidlertid det, at det andet Ting ikke har maattet afvente nogen Konferencé med Ministeren af disse Grunde. Man har der

brugt Tiden til at overveje forskellige Spørgsmaal, som ude fra ere blevne forebragte Udvalget, og navnlig viste det sig mellem 2den og 3die Behandling, at man i Kredse, som særlig interessere sig for Besætningerne paa Fiskerskibe, fandt, at deres Stilling burde være Genstand for Udvalgets fornyede Overvejelse. Det er da slike Overvejelser, der have forhalet dette Lovforslags Fremgang saaledes, at det ikke før nu har kunnet komme op i dette Ting, og jeg skal tilføje, at man sikkert i Folketingets Udvalg fra alle Partiers Side har været enig om det ønskelige i, at alle disse Spørgsmaal bleve gennemdrøftede og overvejede, inden Lovforslaget kom op i dette Ting, idet man fra alle Sider i Udvalget har ment, at naar Lovforslaget var saaledes gennemarbejdet, skulde det vise sig, at man i dette høje Ting fra de forskellige Partiers Side vilde kunne enes om at gennemføre Lovforslaget uforandret; efter de Udtalelser, der ere faldne, er der jo ogsaa de bedste Forhaabninger i saa Henseende. — Det ærede Medlem havde, tror jeg nok, noget misforstaaet mine Udtalelser med Hensyn til Lovens Ikrafttræden. Det var min Mening at betone, at der ikke vilde kunne være Tale om at lade Loven træde i Kraft fra 1ste Januar 1906, og at dette i alle Tilfælde ikke vilde ske, forinden jeg derom havde forhandlet med Fællesrepræsentationen for dansk Søfart og sikret mig, at den Frist, der blev givet, efter Skibsredernes Mening var fuldt tilstrækkelig.

Carstensen: Idet jeg takker den højtærede Minister for den meget fyldige Besvarelse af min Forespørgsel, skal jeg kun tilføje disse Ord, at det gør mig ondt, at den højtærede Minister slet ikke kan tage sig nogen Skyld paa, for at Arbejdet har været saa længe i Folketingets Udvalg. Denne Forudsætning, ganske bestemt at gaa ud fra, at naar det ene Ting, være sig Landstinget eller Folketinget, sætter sin bedste Evne ind paa et Forslag, dette da skal tages ubeset af det andet Ting, har aldrig gjort sig gældende her fra Landstingets Side. Jeg havde altsaa ønsket, at Grunden virkelig havde været den, som var meget rimelig og plausibel, at Ministeren ikke tidligere havde kunnet forhandle med Udvalget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.